

2020-02-14

registrator@naturvardsverket.se

Yttrande avseende remiss från Naturvårdsverket angående preliminära förslag till jakttidsändringar, paket 1 (NV-08122-18)

Sammanfattning

Sveriges Veterinärförbund anser att:

- vid beslut om jakttider behöver hänsyn tas både till arternas biologiska förutsättningar och konsekvenser för det jagade djuret.
- allmänna jakttider så långt det är möjligt inte bör omfatta perioder då viltet är sårbart, såsom parnings-, dräktighets-, häcknings- och uppfödningstider. Riskerna vid avsteg från detta behöver undersökas mer ingående och jakttiderna anpassas vid behov.
- det inte bör förekomma jaktränning med hund då viltet är sårbart, och menar att en generell bestämmelse bör vara att jaktränning med hund inte bör genomföras utanför ordinarie jakttider. Effekterna av jaktränning med hund på vilda djurs välfärd behöver utvärderas och tiderna för jaktränning anpassas utifrån vad sådana studier visar.
- införandet eller återinförandet av jakttid bör inte motiveras av att en art anses jaktbar, utan av att det finns behov av att införa jakt, så som viltvård och resursutnyttjande, där behovet av, och riskerna med jakt på nya arter, behöver styrkas vetenskapligt. Sveriges Veterinärförbund avstyrker därför att jakttider för ekorre och hermelin återinförs.
- skydds jakt på eget initiativ efter sångsvan och trana inte bör införas.
- att licensjakt på säl inte bör införas.
- att det är bra att jakt på nämnda fåglar inte tillåts dygnets mörka timmar men att även jakt i gryning- och skymningstid kan försvåra möjligheten till korrekt artbestämningen på framför allt fåglar.

Synpunkter

Sveriges Veterinärförbund anser att det vid beslut om jakttider både behöver ta hänsyn till arternas biologiska förutsättningar och konsekvenser för det jagade djuret. Naturvårdsverket skriver att: "En utgångspunkt för jakttidsöversynen är att vilt inte ska jagas under parnings- och uppfödningstider. När det är motiverat utifrån samhällets behov av avskjutning för att minska

skadeproblematik, kan principen behöva åsidosättas.” Sveriges Veterinärförbund anser att denna utgångspunkt är mycket viktig. Om sådana principer behöver åsidosättas, bör det vara väldigt restriktivt och baserat på ett vetenskapligt underlag som beskriver riskerna för viltet, och hur dessa risker kan vägas mot samhällsnyttan. En jaktstart efter vildsvin 1 augusti med hund kan innebära varma temperaturer och påverkan av hund på annat vilt med ännu icke självständiga ungar. Naturvårdsverket bedömer att samhällsnyttan väger mer än konsekvenser för viltet. Sveriges Veterinärförbund menar att detta är ett exempel då det saknas en riskanalys avseende effekterna på jagade viltet. Naturvårdsverket menar vidare att ” Ur ett biologiskt perspektiv vore det önskvärt med harmoniserade jakttider där ingen jakt och jaktträning med hund tilläts under någon av klövviltens reproduktionsperioder eller innan någon av deras avkommor är självständiga.” Överlag motiverar Naturvårdsverket begränsningen av jakttider med att de ska orsaka så lite störning som möjligt för viltet. Sveriges Veterinärförbund anser därför att det bör vara en generell regel att träning med hund inte utförs utanför ordinarie jakttider, oavsett djurslag. Effekterna av jaktträning med hund på vilda djurs välfärd behöver studeras och tiderna för jaktträning anpassas därefter. Ett exempel där sådan kunskap är bristfällig, och som Naturvårdsverket själv tar upp i konsekvensutredningen, är jakt efter hönsfåglar som jagas med stående, stötande eller skällande fågelhund, där det ”saknas kunskap om eller i vilken omfattning hundar stör fåglar under träningstiden efter avslutad jakt.”

Sveriges Veterinärförbund anser att det faktum att en art anses *jaktbar* inte i sig är ett argument för att införa eller återinföra jakttid för arten. Inte heller att det ger jägare träning att jaga andra arter. Istället bör beslut om jakt grundas på behov och funktion, där möjligheten till resursanvändning (ex. föda) eller hot mot andra djurarters fortlevnad är huvudsakliga argument. Arter i behov av skydd ska inte jagas. Det finns redan nu möjlighet att skydda egendom (trädgård, gård, etc.) genom jakt, även om det inte finns jakttid för det aktuella djurslaget. Behovet av att införa/återinföra jakttider bör styrkas vetenskapligt och för arter där det kan råda osäkerhet om populationens bevarandestatus, t.ex. hermelin, så bör detta utredas. Baserat på ovanstående resonemang så vänder sig Sveriges Veterinärförbund mot att jakttider för ekorre och hermelin införs.

Naturvårdsverket påtalar i samband med att man lyfter riskerna med jaktträning med hund på björn under varma sommarkvarnar att ”Björnens stressnivå påverkas enligt rapporten (*NINA rapport 1501, Sveriges Veterinärförbunds komplettering*) främst av antalet hundar som släpps. Denna kunskap kan motivera en ytterligare begränsning av antal hundar tillåtna att använda vid jakt på en och samma björn till maximalt en hund. Naturvårdsverket ser dock behov av att träna unga oerfarna hundar och föreslår att oerfarna hundar fortsatt får möjlighet att släppas tillsammans med en erfaren björnhund under tiden för licensjakt på björn. Ansvaret för att bedöma varje enskild situation vilar fortfarande på den enskilde jägaren och hundägaren.” Utöver att stödja Naturvårdsverkets förslag om att inte tidigarelägga träning med hund efter björn så delar Sveriges Veterinärförbund Naturvårdsverkets bedömning att tillåta maximalt en hund på en och samma björn och anser att detta, för att undvika att det enbart blir en vag rekommendation, behöver föras in i lagtext. Möjligheten att släppa en unghund för träning bör i så fall räknas som undantag, vilket bör klargöras.

Sveriges Veterinärförbund är kritiska till förslaget om att införa att skydds jakt på eget initiativ på trana och sångsvan. Förbundet anser att den skydds jakt som idag beviljas av länsstyrelsen efter ansökan eller på länsstyrelsens initiativ är tillräcklig. Skydds jakt efter dessa arter riskerar att leda till oönskade störningar, inte minst om tranor ska få jags under häckningstid, men även andra arter kan komma att störas och utsättas för risker. Naturvårdsverket nämner t.ex. den mindre sångsvanen, som kan förekomma i flockarna med sångsvan. Rent generellt är Sveriges Veterinärförbund tveksam till att utöka skydds jakt på eget initiativ, dels för att myndigheterna bör ha större kunskap om arternas status men även på grund av att det minskar myndigheters

möjlighet till insikt och kunskap om läget, liksom möjlighet att neka skydds jakt när skäl för nekande finns. Även transparensen riskerar att minska. Vid skydds jakt på eget initiativ så kan det finnas en ökad risk för missbruk (d.v.s. förekomst av jakt utöver skydds jakten). Den risken behöver kartläggas bättre. Sveriges Veterinärförbund anser att länsstyrelsen istället ska ges tillräckliga resurser för att administrera anmälningar om skydds jakt och följa upp utförande och resultat på ett tillfredställande sätt.

Sveriges Veterinärförbund menar att, med nuvarande kunskapsläge, skydds jakt är tillräcklig för att minska skadeverkan av säl. Oavsett jakttyp (skydds- eller licensjakt), så bör risk för skadeskjutning och dess konsekvenser för det enskilda djuret utvärderas.

Vidare ställer sig Sveriges Veterinärförbund positivt till "att tiden för jakt på fågel begränsas under dygnet då det kan vara svårt att avgöra jaktbytetts arttillhörighet under dygnets mörka timmar och det kan finnas risk för skadeskjutningar". Förbundet menar dock att det finns betydande risker med att tillåta jakt på framför allt fågel under gryning och skymning då möjligheterna till att artbestämma och skilja olika fågelarter åt är näst intill obefintliga.

Detta yttrande har utarbetats av Sveriges Veterinärförbunds Djurskyddsutskott

Med vänliga hälsningar

Sveriges Veterinärförbund